

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně: **Ing. Mgr. T. K.**, narozená
bytem
zastoupená advokátem JUDr. Filipem Černým Ph.D.
sídlem Slavíčkova 372/2, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Určuje se, že neumožnění žalobkyni vykonat zkoušku z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla dle § 32 a násl. zákona č. 247/2000 Sb. dne 14. 9. 2021 poté, co zkušební komisař jakožto pracovník žalovaného vyhodnotil doklad o zdravotní způsobilosti žalobkyně k řízení motorového vozidla jako nejednoznačný, bylo nezákonným zásahem.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 14 342 Kč, a to do rukou jejího zástupce JUDr. Filipa Černého Ph.D., advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

Odůvodnění:

I.

Obsah žaloby

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala, aby soud vyslovil nezákonnost zásahu žalovaného provedeného prostřednictvím pověřeného zkušební komisaře Bc. A. Z. (dále jen „zkušební komisař“) spočívajícího v neprovedení zkoušky z odborné způsobilosti žalobkyně podle § 32 zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 247/2000 Sb.“), a to dne 14. 9. 2020 (dále jen „neprovedení zkoušky“).
2. Žalobkyně byla žadatelkou o řidičské oprávnění skupiny B+E u provozovatele autoškoly JUDr. Ing. O. H. Na den 14. 9. 2021 byla zařazena ke zkoušce odborné způsobilosti podle § 32 a násl. zákona č. 247/2000 Sb. Žalobkyně prohlašuje, že splňovala veškeré zákonné podmínky pro provedení zkoušky a pro její odmítnutí nebyl dán zákonný důvod.
3. Žalobkyně popisuje, že jí bylo provozovatelem autoškoly sděleno, že dne 14. 9. 2021 se bude konat zkouška v rozsahu testu z pravidel provozu na pozemních komunikacích a zdravotní přípravy u příslušného úřadu obce s rozšířenou působností, tj. u žalovaného, konkrétně na pracovišti žalovaného Nad Vršovskou horou 88, 100 00 Praha 10.
4. Dne 14. 9. 2021 se žalobkyně dostavila k provedení zkoušky a zkušební komisař Bc. A. Z. odmítl zkoušku žalobkyně provést, a to z důvodu tvrzených nesrovnalostí v lékařském posudku o zdravotní způsobilosti. Žalobkyně dodává, že zkoušce byl jako svědek zásahu přítomen učitel autoškoly pan Ing. P. F. O odmítnutí provedení zkoušky zkušební komisař odmítl sepsat úřední záznam.
5. Žalobkyně uvádí, že ke zkoušce je žadatel povinen z povahy věci předložit žádost o přijetí do výuky a výcviku, do které zkušební komisař v souladu s § 39 odst. 5 zákona č. 247/2000 Sb. zapíše výsledek zkoušky. Tato povinnost není dle názoru žalobkyně výslovně stanovena zákonem, ale plyne z citovaného ustanovení. Dále musí žadatel v případě žádosti o řidičské oprávnění skupiny B+E prokázat, že je držitelem řidičského oprávnění skupiny B, což žalobkyně splnila předložením svého řidičského průkazu.
6. K povinnosti předložení lékařského posudku o zdravotní způsobilosti při zkoušce žalobkyně zdůrazňuje, že taková povinnost není výslovně stanovena zákonem, ačkoliv připouští, že se jedná o zavedenou správní praxi. Tento posudek žadatel po úspěšném vykonání zkoušky předkládá na registru řidičů při žádosti o udělení řidičského oprávnění podle § 92 a násl. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).
7. Žalobkyně dále popisuje, že zkušební komisař jako zaměstnanec žalovaného odmítl provést zkoušku s ústním odůvodněním, že na lékařském posudku je zaškrtnuto, že „*Posuzovaná osoba a) je zdravotně způsobilá pro skupinu řidičského oprávnění BE...*“, přičemž na začátku řádku není zaškrtnuto písmeno „a)“. Zaškrtnutí je pak provedeno u písmene „c)“, kde je tedy zaškrtnut text „*c) je zdravotně způsobilá s podmínkou pro skupinu řidičského oprávnění*“ a rukou psaná podmínka „*korekce zraku brýlemi*“. Skupina řidičského oprávnění „BE“ tedy není napsaná u řádku písm. c), ale u písm. a). Žalobkyně dodává, že zkušební komisař vyslovil pochybnost o tomto dokladu, aniž by jeho předložení bylo závaznou podmínkou pro vykonání zkoušky a aniž by existoval zákonný důvod k odmítnutí provedení zkoušky z tohoto důvodu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

8. Žalobkyně má za to, že splnila všechny zákonné podmínky pro to, aby se mohla zkoušky zúčastnit. Vysvětluje, že podmínkou pro přihlášení ke zkoušce je toliko absolvování výuky a výcviku a její ukončení. Zdůrazňuje, že žádné jiné podmínky k zařazení ke zkoušce skupiny B+E nejsou zákonem č. 247/2000 Sb. taxativně vyjmenovány. Dle názoru žalobkyně si tak žalovaný svou vlastní úvahou stanovil vlastní podmínky pro přijetí žalobkyně ke zkoušce, resp. pro odmítnutí provedení zkoušky, aniž by k tomu měl zákonné zmocnění. Postup žalovaného je dle jejího mínění v rozporu s § 2 správního řádu a také s čl. 2 odst. 2 Listiny. Žalobkyně také připomíná, že zákon č. 247/2000 Sb. neobsahuje žádný katalog důvodů, pro které by zkušební komisař mohl odmítnout provedení zkoušky.
9. Za zkrácení svých práv žalobkyně považuje nemožnost vykonání zkoušky z odborné způsobilosti v přiděleném termínu. Žalobkyně tvrdí, že zásah směřoval přímo proti ní a v jeho důsledku jí vznikla škoda spočívající v tom, že si na uvedený den musela vzít v zaměstnání pracovní volno.
10. Žalobkyně navrhuje, aby soud rozsudkem určil, že neprovedení zkoušky z odborné způsobilosti podle § 32 zákona č. 247/2000 Sb. zkušebním komisařem žalovaného dne 14. 9. 2021 je nezákonným zásahem, a aby žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

II.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 13. 12. 2021 předně poukazuje na to, že zkušební komisař provedl před zkouškou kontrolu dokladů žalobkyně včetně náležitostí potřebných k přijetí do výuky a výcviku. Protože zkušební komisař vyhodnotil posudek o zdravotní způsobilosti jako vadný, žalobkyni ke zkoušce nepřipustil, ale zároveň jí sdělil, že pokud bezodkladně zajistí bezvadný posudek, bude ještě téhož dne (14. 9. 2021) připuštěna ke zkoušce z odborné způsobilosti. Žalobkyně se však již ke zkoušce nedostavila.
12. Žalovaný odkazuje na znění § 13 odst. 1 a 4 zákona č. 247/2000 Sb. a zdůrazňuje, že podle tohoto ustanovení přijme provozovatel autoškoly k výuce a výcviku osobu, která je zdravotně způsobilá k řízení motorového vozidla podle zvláštního zákona, a že k žádosti o přijetí k výuce a výcviku přikládá žadatel doklad o své zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, který nesmí být starší více než 3 měsíce.
13. Žalovaný rovněž uvádí, že § 32 a násl. zákona č. 247/2000 Sb. žádným způsobem nestanoví úkony zkušební komisaře před samotným připuštěním žadatele ke zkoušce, což však ve svém důsledku nemůže znamenat, že zkušební komisař oprávnění ke kontrole nemá. Dodává, že z povahy věci musí zkušební komisař zkontrolovat identitu žadatele, jeho věk s ohledem na skupinu řídicího oprávnění, na kterou má být zkouška vykonávána, splnění dalších podmínek, dodržení lhůty k přihlášení provozovatelem autoškoly ke zkoušce a bezvadný posudek o zdravotní způsobilosti. Dodává, že opačným výkladem by došlo k absurdní situaci, kdy by byl ke zkoušce připuštěn žadatel, o jehož identitě zkušební komisař nic neví, tj. nebyla by ověřena jeho identita, resp. ověřeno, že je zdravotně způsobilý, že má ukončenou výuku a výcvik apod. Dle názoru žalovaného tak lze dovodit, že zkušební komisař toto oprávnění má a kontrolu provádět musí.
14. Žalovaný poukazuje na žalobní argumentaci žalobkyně, když tato uvádí, že ani povinnost předložení žádosti o přijetí do výuky a výcviku není v zákoně stanovena, přesto je dovozována. U dalších podmínek pak žalobkyně bez další argumentace tvrdí, že jejich kontrola je nezákonná.
15. Dle názoru žalovaného se z povahy věci jedná o zkoušku, k jejímuž provedení jsou oprávněny pouze osoby, kterým stát udělil oprávnění (zkušební komisaři). Odborná způsobilost je pak dokladem, kterým státní orgán osvědčuje určité skutečnosti, tj. vykazuje znaky veřejné listiny. Žalovaný doplňuje, že taková veřejná listina může být vydána pouze v případě, že žadatel splní

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

veškeré náležitosti, a to zjevně i bez výslovného oprávnění zkušební komisaře k jejich kontrole, když komisař nese za správnost této listiny plnou odpovědnost.

16. Žalovaný dodává, že zákon veškerý postup před započítáním zkoušky neuvádí zjevně záměrně, protože takové „zaplevelení“ zákona beze smyslu popírá veškeré legislativní postupy, navíc pokud je předmětný zákon platný a účinný 20 let, v praxi zavedený postup nikdy nebyl problematický ani ze strany Asociace autoškol, jejímž je provozovatel autoškoly v projednávaném případě členem, podílejícím se i na novelách zákona č. 247/2000 Sb., nikdy nebyl napaden či požadován legislativně ukotvit.
17. Žalovaný zdůrazňuje, že nemá k dispozici předmětný posudek o zdravotní způsobilosti, protože tento byl i s žádostí žalobkyni vrácen, a proto se k jeho vadám nemůže blíže vyjádřit. Dle jeho názoru nicméně skutečnost, zda je posudek bezvadný či vykazuje vady, a to podle vyhlášky č. 277/2004 Sb., není předmětem žaloby, když jejím předmětem je výlučně spor o to, zda může zkušební komisař kontrolovat náležitosti a podmínky k přijetí k výuce a výcviku před samotným započítáním zkoušky. Žalovaný tvrdí, že žalobkyně ani sama nerozporuje závěr zkušební komisaře o vadách posudku o zdravotní způsobilosti.
18. Žalovaný dodává, že provozovatel autoškoly nesplnil veškeré zákonné podmínky pro přijetí k výuce a výcviku a nese veškerou odpovědnost za případnou škodu, která žalobkyni v příčinné souvislosti s jeho činností vznikla.
19. Žalovaný se ohradil proti námitce žalobkyně, že zkušební komisař odmítl sepsat úřední záznam o odmítnutí provedení zkoušky. Uvádí, že zkušební komisař nebyl o takový úřední záznam žalobkyní ani učitelem autoškoly požádán, a navíc ani taková úřední záznam není právním předpisem vyžadován. Nadto poukazuje na to, že žalobkyně byla poučena, že donese-li bezvadný posudek, bude ke zkoušce připuštěna ještě téhož dne. K žalobě přiložil vyjádření zkušební komisaře a seznam žadatelů předvedených ke zkoušce dne 14. 9. 2021 autoškolou H[redacted].
20. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.
21. Zkušební komisař ve vyjádření ze dne 8. 12. 2021 přiloženém k podání žalovaného uvádí, že dne 14. 9. 2021 byl nadřizeným určen k provádění zkoušek z odborné způsobilosti žadatelů o řídičské oprávnění, a to spolu se zkušebním komisařem M[redacted] V[redacted]. Konkrétně byl určen k provádění zkoušek z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy, které se provádějí v příslušené učebně Magistrátu hl. m. Prahy na pracovišti Nad Vršovskou horou 88, 100 00 Praha 10.
22. Komisař uvádí, že při prováděné kontrole žádostí o přijetí k výuce a výcviku žadatelů o řídičská oprávnění, jejichž součástí je i lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, bylo zjištěno, že žalobkyně má posudek nejednoznačně vyplněn, když z něj není zcela zřejmé, zda jmenovaná je zdravotně způsobilá či zdravotně způsobilá s podmínkou pro skupinu řídičského oprávnění B+E dle vyhlášky č. 277/2004 Sb.
23. Komisař popisuje, že u zjištění nesrovnalosti v lékařském posudku žalobkyně byl přítomen zkušební komisař M. V[redacted] a k vysvětlení byl přizván doprovázející učitel autoškoly pan Ing. P[redacted] F[redacted], který sám potvrdil, že lékařský posudek je špatně a nejednoznačně vyplněn a že si je vědom pochybení i ze strany autoškoly. Následně byla přizvána žalobkyně a nedostatek v lékařském posudku jí byl popsán. Za přítomnosti všech zúčastněných bylo žalobkyni vysvětleno, jak dále postupovat při odstranění závady v nejednoznačnosti posudku, tj. navštívit dotyčného lékaře, který zjedná nápravu.
24. Dále zkušební komisař podotýká, že zkouška nebyla žalobkyni odmítnuta, pouze jí bylo sděleno, že bude vykonána po odstranění nedostatku v lékařském posudku. Dle názoru komisaře měla být

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

na zmíněný nedostatek lékařského posudku žalobkyně upozorněna provozovatelem autoškoly před přijetím k výuce a výcviku.

25. K tvrzení žalobkyně, že zásah směřoval proti ní, komisař uvádí, že k takovému závěru nevidí důvod, když žalobkyně nezná a neměl žádný osobní ani pracovní důvod k zásahu proti její osobě, s žalobkyní dle svého názoru jednal v mezích slušného chování.
26. Za nepravdivé označil komisař i tvrzení žalobkyně, že komisař odmítl sepsat úřední záznam o odmítnutí provedení zkoušky. Uvádí, že žalobkyně jeho ani jeho kolegu M. V. [REDACTED] nijak nepožádala. Komisař si tak není vědom žádného pochybení, které by se této zkoušky z odborné způsobilosti týkalo.
27. Zkušební komisař považuje za zodpovědného provozovatele autoškoly, který přijal do výuky a výcviku žalobkyni s nejednoznačným lékařským posudkem, kdy provozovatel autoškoly měl a mohl tuto nejasnost v součinnosti s dotyčným lékařem odstranit. Výuka a výcvik žalobkyně s takto nejasným lékařským posudkem neměl být dle názoru komisaře vůbec zahájen.
28. Komisař uvádí, že dle ustálené praxe je kontrola dokumentace žadatele o řídičské oprávnění v učebně jedna z posledních příležitostí odhalit závady žádostí a posudků a tím upozornit ostatní kolegy, zkušební komisaře, na případné zdravotní omezení žadatele při dílčí zkoušce z praktické jízdy, případně předejít nezákonnému vydání řídičského oprávnění či pochybení ze strany spolupracovníků při vydávání řídičského oprávnění nebo při dílčí praktické zkoušce z jízdy.

III.

Posouzení žaloby soudem

29. Soud podle § 87 odst. 1 s. ř. s. přezkoumal zásah správního orgánu na základě skutkového stavu, který zde byl v době zásahu.
30. Při jednání, které se u zdejšího soudu konalo dne 13. 6. 2022, žalobkyně setrvala ve své argumentaci a odkázala na písemné vyhotovení žaloby. Žalovaný rovněž odkázal na své písemné vyjádření k žalobě a současně konstatoval, že žalobkyně již předmětnou zkoušku vykonala a předložila při ní bezchybný lékařský posudek. Obě strany se při jednání shodly, že skutkový stav (tj. žalobní popis skutkových okolností nepřipuštění žalobkyně ke zkoušce odborné způsobilosti) je mezi nimi nesporný, sporné je toliko právní hodnocení tohoto skutkového stavu, tj. právní otázka, zda zkušebnímu komisaři jakožto pracovníku žalovaného správního orgánu náleží pravomoc posuzovat posudek o zdravotní způsobilosti před vykonáním zkoušky odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a případně odeprít vykonání této zkoušky. Důkazní návrhy strany během jednání nevnesly; ostatně při nespornosti skutkového stavu by dokazování bylo nadbytečné.
31. Žaloba je důvodná.
32. K podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením podle § 82 a násl. s. ř. s. je žalobce aktivně věcně legitimován za splnění následujících předpokladů: (1) Žalobce musí být přímo (2) zkrácen na svých právech (3) nezákonným (4) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (5) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti žalobci přímo zasaženo. Tyto podmínky obdobným způsobem definoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č.j. 2 Aps 1/2005 – 65.
33. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015 – 160, musí soud nejdříve definovat jednání veřejné správy, které žalobce označuje za nezákonný zásah a posoudit, zda takové jednání je svou povahou zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Poté musí určit, zda žalobce vyčerpal všechny právní prostředky ochrany, což podle § 85 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

věta za středníkem neplatí pro případ, kdy se žalobce domáhá pouze určení, že zásah byl nezákonný, jako tomu je v tomto případě. Následně je nutné posoudit včasnost žaloby. Posledním krokem je zjištění, zda došlo v daném případě k přímému zkrácení práv žalobce, a zda byl zásah zaměřen přímo proti žalobci nebo v jeho důsledku bylo proti žalobci přímo zasaženo, tj. zda byl dostatečně individualizován.

34. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je svou povahou subsidiární žalobou, je tedy nezbytné posoudit, zda žalobcem tvrzený zásah byl skutečně zásahem a nebylo tak možné uplatnit žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s. ř. s. nebo návrh na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a a násl. s. ř. s.
35. Žalobkyní namítané jednání zkušební komisaře spočívající v odmítnutí připuštění žalobkyně ke zkoušce odborné způsobilosti, není ani správním rozhodnutím, ani nečinností správního orgánu, ani opatřením obecné povahy. Nepřipuštění žalobkyně ke zkoušce s ústním odůvodněním vadami ve zdravotním posudku je svou povahou faktickým úkonem, a tedy „zásahem“ ve smyslu § 82 s. ř. s., jehož zákonnost je možné přezkoumat v tomto řízení.
36. Pokud jde o včasnost žaloby, tato byla soudu doručena dne 27. 10. 2021. K zásahu zkušební komisaře došlo dne 14. 9. 2021. Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. činí subjektivní lhůta k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem dva měsíce, objektivní lhůta činí dva roky. Z popsaného je zjevné, že žaloba byla podána včas.
37. Poslední podmínku dostatečně individualizovaného zásahu vůči žalobkyni má soud rovněž za splněnou, protože v popsaném případě spočíval zásah v tom, že žalobkyně osobně nebyla připuštěna ke zkoušce odborné způsobilosti nutné pro získání řídičského oprávnění skupiny B+E, ačkoliv se na termín zkoušky řádně dostavila. Toto jednání správního orgánu bylo rovněž způsobilé ke zkrácení práv žalobkyně, protože jí tím byla upřena možnost konat odbornou zkoušku a splnit tak podmínky pro získání předmětného řídičského oprávnění.
38. Po ověření splnění výše uvedených podmínek soud přistoupil k posouzení zákonnosti zásahu správního orgánu (provedeného prostřednictvím zkušební komisaře). Zásah je nezákonný, pokud je v rozporu s objektivním právem, a to hmotným nebo procesním.
39. Při vlastním posouzení žaloby vyšel soud z následující právní úpravy.
40. Podle § 13 odst. 1 zákona č. 247/2000 Sb., *výuku a výcvik ke získání řídičského oprávnění může provádět výlučně provozovatel autoškoly. Provozovatel autoškoly přijme ke výuce a výcviku ke získání řídičského oprávnění osobu, která a) podá písemnou žádost; pokud je žadatel mladší 15 let musí být žádost doložena písemným souhlasem jeho zákonného zástupce, jehož podpis byl ověřen příslušným orgánem, b) ke dni ukončení výuky a výcviku dosáhne věku předepsaného pro udělení řídičského oprávnění příslušné skupiny podle zvláštního zákona, přičemž od zahájení výuky a výcviku ke jejich ukončení nesmí uplynout doba delší než 18 měsíců, c) není nezpůsobilá ke právním úkonům, d) je zdravotně způsobilá ke řízení motorového vozidla podle zvláštního zákona, e) splní další podmínky, pokud je pro získání řídičského oprávnění vyžaduje zvláštní zákon, f) není ve výkonu správního trestu nebo trestu zákaazu činnosti spočívajícího v zákaazu řízení motorových vozidel.*
41. Podle § 13 odst. 4 zákona č. 247/2000 Sb., *ke žádosti o přijetí ke výuce a výcviku žadatel přikládá doklad o své zdravotní způsobilosti ke řízení motorových vozidel, který ke dni podání žádosti nesmí být starší více než 3 měsíce.*
42. Podle § 33 odst. 2 téhož zákona, *pro provádění zkoušek určí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zkušební komisaře, kterým může být pouze zaměstnanec obce zařazený do obecního úřadu, který je současně držitelem platného průkaazu zkušební komisaře vydaného podle tohoto zákona.*
43. Podle § 92 odst. 1 zákona o silničním provozu, *řídičské oprávnění udělí žadateli o řídičské oprávnění příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností.*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

44. Podle § 92 odst. 2 zákona o silničním provozu, *řidičské oprávnění se uděluje na základě žádosti o řidičské oprávnění, která musí mít písemnou formu.*
45. Podle § 92 odst. 4 zákona o silničním provozu, *ke žádosti musí být přiložen a) platný doklad totožnosti žadatele, b) posudek o zdravotní způsobilosti, c) doklad o odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel zařazených do příslušné skupiny vozidel, který nesmí být starší než 6 měsíců, d) doklad prokazující obvyklé bydliště žadatele, který nemá na území České republiky trvalý pobyt, nebo návrh jiného důkazního prostředku k jeho prokázání, nebo potvrzení o studiu podle § 82 odst. 4; dokladem prokazujícím obvyklé bydliště žadatele je zejména 1. osvědčení o registraci podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, 2. výpis z katastru nemovitostí potvrzující vlastnická práva k nemovitosti, 3. nájemní smlouva k nemovitosti, 4. potvrzení o zaměstnání, 5. výpis z živnostenského rejstříku, e) čestné prohlášení žadatele, že 1. není držitelem platného řidičského oprávnění uděleného jiným členským státem a 2. jiným členským státem mu nebyl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel nebo že jeho řidičské oprávnění nebylo pozastaveno nebo odejmuto, nebo že již uplynula doba, na kterou byl zákaz činnosti uložen, nebo doba pro opětovné udělení řidičského oprávnění, f) rozhodnutí o udělení výjimky podle § 83 odst. 4, byla-li udělena, g) doklad o splnění dalších podmínek podle § 91.*
46. Podle § 92 odst. 6 zákona o silničním provozu, *podle ustanovení odstavců 1 až 5 se postupuje i v případě rozšíření řidičského oprávnění pro další skupinu vozidel.*
47. Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 277/2004 Sb., ze dne 26. dubna 2004 o stanovení zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel s podmínkou a náležitosti lékařského potvrzení osvědčujícího zdravotní důvody, pro něž se za jízdy nelze na sedadle motorového vozidla připoutat bezpečnostním pásem (vyhláška o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel), *posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel (dále jen "posudek") vydává posuzující lékař po zhodnocení zdravotního stavu žadatele o řidičské oprávnění (dále jen "žadatel") nebo držitele řidičského oprávnění (dále jen "řidič") zjištěného lékařskou prohlídkou a na základě vyhodnocení prohlášení žadatele nebo řidiče (dále jen "posuzovaná osoba") ke zdravotní způsobilosti, předchozích záznamů ve zdravotnické dokumentaci vedené o posuzované osobě, informací o zdravotním stavu posuzované osoby sdělených jejím registrujícím poskytovatelem zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktické lékařství pro děti a dorost (dále jen „registrující poskytovatel“) a dále výsledků dalších odborných vyšetření, která si vyžádal.*
48. Podle § 2 odst. 2 vyhlášky č. 277/2004 Sb., *obsah prohlášení podle odstavce 1 je stanoven v příloze č. 1.*
49. Žalobkyně předložila soudu posouzení právní otázky, zda zkušebnímu komisaři náleží pravomoc posuzovat posudek o zdravotní způsobilosti před vykonáním zkoušky odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, případně související pravomoc odeprít vykonání této zkoušky.
50. Skutkový stav, k němuž se tato právní otázka vztahuje a který je mezi stranami nesporný (jak plyne z jejich vyjádření, z obsahu žaloby i z průběhu ústního jednání ve věci) je ten, že žalobkyně se v určený den a hodinu dostavila k vykonání předmětné zkoušky a následně ji zkušební komisař ke zkoušce nepřipustil, když konstatoval, že lékařský posudek, jež žalobkyně dříve přiložila k žádosti o přijetí k výuce a výcviku, je nejednoznačný (vadný).
51. Žalovaná strana ve svém písemném vyjádření sama připouští, že zákon neobsahuje výslovné ustanovení, které by udílelo zkušebnímu komisaři pravomoc ke kontrole lékařského posudku, v zásadě však žalovaná argumentuje povahou věci.
52. Podle § 92 odst. 4 zákona o silničním provozu je lékařský posudek o zdravotní způsobilosti jednou z podmínek pro udělení řidičského oprávnění. Žadatel o udělení řidičského oprávnění tak musí doložit mimo jiné platný doklad totožnosti žadatele, posudek o zdravotní způsobilosti, doklad o odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel zařazených do příslušné skupiny vozidel, který nesmí být starší než 6 měsíců a další doklady. Z uvedeného vyplývá, že k žádosti o udělení řidičského oprávnění je potřeba přiložit posudek zdravotní způsobilosti a doklad

o odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, tj. doklad o úspěšném absolvování zkoušky, která je předmětem tohoto sporu.

53. Jinými slovy posudek o zdravotní způsobilosti sám o sobě není podmínkou pro vykonání zkoušky z odborné způsobilosti, když splnění těchto dvou (a dalších) podmínek je nezbytné k udělení řidičského oprávnění, které dle § 92 odst. 1 zákona o silničním provozu uděluje příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. Zákon tedy nepředpokládá, že by splnění podmínek nezbytných k udělení řidičského oprávnění včetně řádného lékařského posudku o zdravotní způsobilosti žadatele mělo být kontrolováno při jiném úkonu žalovaného správního orgánu, tedy např. prostřednictvím zkušební komisaře při konání zkoušky z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla, resp. před jejím konáním.
54. Soud se ztotožnil s právním názorem žalobkyně, že ze zákona č. 247/2000 Sb. nevyplývá pravomoc zkušební komisaře k tomu, aby kontroloval doklady potřebné k přijetí do výuky a výcviku včetně dokladu o zdravotní způsobilosti uchazečů o vykonání zkoušky z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla. Zákon je koncipován tak (srov. zejména jeho část čtvrtou), že v zásadě svěřuje zkušebnímu komisaři pouze ověřovat teoretické znalosti uchazečů v rozsahu požadovaném právními předpisy a praktické dovednosti provedením zkušební jízdy. Daná pravomoc dle názoru soudu nevyplývá ani z povahy věci, když žalovaný nepředložil žádné zásadní důvody, pro které by zkušební komisař měl znát obsah dokladu o zdravotní způsobilosti uchazeče o vykonání zkoušky z odborné způsobilosti.
55. Soud dále zdůrazňuje, že zmíněnou povahu věci nelze dovodit ani z potřeby kontrolovat autoškoly a to, zda žadatele o výuku a výcvik přijímají řádně a řádně vyhodnocují jimi předložené zákonem vyžadované doklady, neboť s takovou pravomocí ve vztahu ke zkušebnímu komisaři zákon č. 247/2000 Sb. nepočítá. K tomuto účelu upravuje zvláštní institut, a to institut státního dozoru dle § 54, podle kterého státní dozor ve věcech získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel vykonávají obecní úřady obcí s rozšířenou působností a krajské úřady a státní dozor ve věcech zkušebních komisařů vykonává ministerstvo.
56. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že za daných okolností bylo nadbytečné, aby se soud zabýval vlastním obsahem sporného posudku.
57. Nad rámec popsaných závěrů soud dodává, že podle § 13 odst. 4 zákona č. 247/2000 Sb. musí žadatel přiložit doklad o své zdravotní způsobilosti již spolu s podáním žádosti o přijetí k výuce a výcviku. Podle doktríny [Bušta Pavel, Kněžínek Jan: *Zákon o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel (ve znění 16 novel) s komentářem a souvisejícími předpisy*. Praha. ISBN 978-80-906024-0-3, komentář k § 13)] „Ona ‚žádost o přijetí k výuce a výcviku‘ je z formálního hlediska návrhem na uzavření smlouvy o poskytnutí výuky a výcviku provozovatelem autoškoly a její ‚podání‘ nezakládá žádný veřejnoprávní vztah či nárok. Dílčí veřejnoprávní prvky regulace podmínek poskytování výuky a výcviku na této skutečnosti nic nemění. Přijetí k výuce a výcviku je pak akceptací takového návrhu na uzavření smlouvy.“ Provozovatel autoškoly tak měl zkontrolovat předpoklady pro přijetí ke studiu a výcviku před jejím zahájením a v případě, že objeví v lékařském posudku vady, vyzvat žalobkyni k opravě. To však nic nemění na tom, že zkoušející komisař pravomoc posudek kontrolovat neměl. Tím, že žalobkyni z důvodu vad v tomto posudku nepřipustil ke zkoušce z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla, postupoval v rozporu se zákonem a zasáhl do jejích práv.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

58. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto rozhodl podle § 87 odst. 2 s. ř. s., jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku. Soud přitom v mezích žalobních líčení drobně zpřesnil petit navržený žalobkyní.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

59. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Soud proto přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 14 342 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů, z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč, tj. 3 100 Kč za každý ze tří úkonů uvedených v § 11 odst. 1 advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, žaloba a účast u jednání) a paušální náhrada za 3 úkony právní služby po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se podle § 57 odst. 2 s. ř. s. odměna za zastupování o 21 % z 10 200 Kč, tedy o 2 142 Kč.
60. Soud dodává, že zástupce žalobkyně nárokoval přiznání náhrady nákladů řízení za další dva úkony – nahlížení do spisu a poradu s klientkou před jednáním. Za ně ale soud náhradu nákladů řízení žalobkyni nepřiznal. Pokud jde o nahlížení do spisu, pak advokátní tarif v § 11 nevyjmenovává tento úkon jako úkon právní služby, za nějž by náležela advokátu mimosmluvní odměna [ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) advokátního tarifu, jehož se zástupce žalobkyně dovolával, se týká pouze trestních řízení, nikoli řízení ostatních, tedy ani řízení ve správním soudnictví]. Pokud jde o další poradu s klientem přesahující jednu hodinu, pak zástupce žalobkyně sice soudu doložil její uskutečnění, avšak je třeba připomenout, že úspěšný účastník řízení má právo na náhradu toliko nákladů důvodně vynaložených. Předložená listina osvědčuje, jen že porada proběhla, kdy se tak stalo a jak dlouho trvala; důvodnost porady ovšem z ní není nijak patrna. Nadto všechny rozhodné okolnosti zástupce žalobkyně uvedl již v žalobě a ani při jednání u soudu nezazněly žádné nové a pro věc zásadní informace či argumenty.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. června 2022

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková